

VAKKA.FI

Lehti ilmestyy tiistaisin, torstaisin ja perjantaisin

Näyttelyssä mielenmaisemaa sadan vuoden takaa

Yhdessä -taideryijyssä on noin 250 korkolappua, joiden tekemiseen on osallistunut iso joukko mynämäkeläisiä, esittelevät Arja Kitola (vas.) ja Leena Gustafsson.

[KULTTUURI JA VIIHDE](#) |

16.11.2017 klo 07:55

0

Sari Honkasalo

Mynämäen kirjastossa voi loppuvuoden ajan astella erilaisiin ympäristöihin ja tunnelmoidsa menneessä ajassa Elämää Mynämäessä sata vuotta sitten -näyttelyssä.

Mynämäen Rotaryklubin hankkeena toteutettu näyttely on koostettu yhteistyössä kunnan kulttuuri- ja kirjastotoimen, koulujen ja järjestöjen kanssa.

Kirjastoon kootuissa interiööreissä luodaan mielenmaisemaa siitä, millaista oli koulunkäynti, joulunvietto ja kauppapuodin pitäminen Mynämäessä sata vuotta sitten.

Torstaina 16.11. klo 17 avattava näyttely on esillä 31.12. saakka. Koululaisille järjestetään viikoilla 47 ja 48 opastettuja tarinallisia kierroksia. Yleisö voi osallistua opastetuille kierroksille torstaina 23.11. klo 18 ja klo 19.

Näyttelyn suunnittelusta ja toteuttamisesta vastanneet **Arja Kitola** ja **Leena Gustafsson** esittelivät näyttelyä ennakkoon rotaryväelle tiistaina.

Näyttelyn pääasiallinen kohderyhmä on koululaiset.

– Paitsi että kutsumme tänne lapsia ja nuoria elämään sitä meidän historiaa, olemme myöskin osallistaneet heidät näyttelyn tekemiseen. Mukana on paljon materiaalia, joka on oppilaiden tekemää. Olemme antaneet heille uuden opetussuunnitelman mukaisesti tutkivan oppimisen tehtäviä siitä, millaista elämä oli Suomessa noin sata vuotta sitten, kertoo Kitola.

Esimerkiksi Pyhän koulussa on tehty rekvisiittaa vanhaan koululuokkaan ja Laurin alakoulussa vanhaan kauppapuotiin ja jouluisen tupaan. Yläkoulu on puolestaan tuottanut näyttelyyn materiaalia Korvensuun historiasta.

Kirjaston takkahuoneeseen sisustetussa koululuokassa voi miettiä vaikkapa sitä, millaista koulunkäynti oli aikana, jolloin annettiin arvosana kunnollisuudesta arvioiden muun muassa edistystä, seuraamista, käsityskykyä sekä kirjain ja vihkojen hoitoa.

Oppilaille oli myös monenlaisia velvollisuuksia koulussa ja sen ulkopuolella, kuten että "luokalle on saavuttava määräajallaan, ehjässä puvussa, huolellisesti pestynä ja hiukset suittuna". Välitunnit piti käyttää "virkistykseen ja voimien kokoomiseen eikä raaistavaan mellastukseen".

Näyttelyprojekti on yhdistänyt eri sukupolvet jo tekovaiheessa. Esillä on myös Suomi100 -juhlavuoden yhteiseksi teokseksi nostettu Yhdessä -taideryijy, johon on vuoden alusta lähtien tehty villakirjonnalla kengänkorkolappuja monenlaisissa porukoissa ja monessa yhteydessä.

– Lappuja kertyi noin 250 ja tekijät olivat iältään 3–82 -vuotiaita, kertoo Leena Gustafsson.

Villakirjonta oli tyypillistä 1900-luvun alkupuolen käsityötä. Villakankaista tehtiin ovi- ja ikkunaverhoja, pöytäliinoja ja rekipeitteitäkin, ja lopusta kankaasta saatettiin tehdä kengänkorkolappuja.

– Pienet lapset saattoivat niiden avulla harjoitella villalankakirjontaa.

Lapuista tehdyt seinävaatteet otettiin esille juhlapyhinä, ja ne olivat lapsille erinomaista hupia juhlapäivien ratoksi, kun he tutkivat niiden kuvioita.

Mynämäkeläiset saivat kirjailla lappuihin kuvioita mielensä mukaan.

– Vähän ennakkoon arvelimme, että mahtaako lapuissa näkyä uuden ja vanhan kulttuurin kohtaamista, että tekevätkö nuoremmat pääkalloja ja emojeita, mutta ei tainnut yhtään tulla, naurahtaa Kitola.

sari.honkasalo@vakka.fi